

DRAVSKA POŠTA

Neodvisno glasilo vseh poštних nameščencev Dravske banovine

Štev. 2.

V Ljubljani, dne 15. februarja 1935.

Leto I.

Darujte za spomenik blagopokojnemu viteškemu kralju Aleksandru I. Uedinitelju

Nabiralna akcija za spomenik je v polnem razmahu. Požrtvovalni prijatelji so z nabiralnimi polami pridno na delu. Pisarna odbora je razposlala veliko število pozivov na razne ustanove, posameznike itd. za prispevke. Naj ne bo v Dravski banovini nikogar, ki bi se hotel odtegniti tej plemeniti patriotski dolžnosti. Sleherni lahko daruje kakšno vsotico!

Tekmujmo med seboj, da omogočimo Ljubljani čimprej postavitev dostojnega spomenika našemu narodnemu vodji, ki je

vse svoje — žal tako kratko življenje — z nadčloveškim samozatajevanjem posvetil blaginji svojega jugoslovanskega naroda in ki je padel v službi naroda.

Potrebne informacije se dobe v pisarni podpisanega odbora, ki je v palači Trboveljske premogokopne družbe, Gledališka ul., IV. nadstr. (telef. štev. 3953).

Čuvajmo Jugoslavijo!

Odbor za postavitev spomenika viteškemu kralju Aleksandru I. Uedinitelju.

Sveža grobova

De 28. januarja t. l. nas je pretresla žalostna novica, da je prejšnjo noč pod starotrkimi planinami zasul snežen plaz g. Franca Eiletza, upravnika pošte v Slovenjgradu in vključ svojimi štiri in šestdeset letom navdušenega planinca. Kot blagajnik SPD in vedno uslužen gospod se je podal z brzojavnim nadziraljem Francem Kavsom na Uršljo goro, da bi oskrbel kočjo za smučarsko tekmo. Kolikokrat je bil na Uršlji gori, kolikokrat je prekriziral svoje planine, ki jih je tako zelo ljubil, a smrt je ždela in čakala nanj. Na vrhu nekje je sprožila kepico snega in se zaletela naravnost vanj v ogromnem plazu, ko se je vračal domov med svoje in ko je najmanj slutil svoj konec.

Pripravljal se je na pokoj, v katerem bi se še z večjo ljubeznijo oklenil svojih planin, a našel ga je za vedno v njih belem naročju.

Kaj naj še rečemo o pokojnem? Bil je zares mož, ki so ga vsi spoštovali in cenili: v službi natančen in vesten, pošten in pravičen, zunaj pa delaven, saj je bil član raznih organizacij.

Pred nekaj dnevi so pa položili k večnemu počitku g. Ivana Korčeta, pog. poštarja v Hotederšici. Vanj, ki je bil vedno tako šegav, družaben in nikoli čemeran, se je pa morilka prikradla in mu počasi pripravljala zadnjo uro. Svoje delo je opravila po velikih mukah, ki jih je pa naš Korče vdan prenašal, ker je vedno upal na ozdravljenje, saj vedno vder, kakršen je bil, ni mogel obupati. Med boleznijo mu je vodila pošto hčerka, ki je pa še premlada, da bi postala samostojna poštarica. Pokojni je bil znan narodni delavec, povsod priljubljen in zato bi bilo samo prav, da se podeli pošta njegovi ženi, kar dopušča čl. 10 Pravilnika o pogodbenih državnih poštah.

Obema pokojnima pokoj, svojcem pa sožalje.

»Jok« — Ljubljana.

Zakaj smo ustanovili „Dravsko pošto“?

Čim so p. t. t. uslužbenci prejeli prvo številko »Dravske pošte«, se je že pričelo s splošno oceno in kritiko tega novega, edinega slovenskega glasila poštних nameščencev. Na

nešteta vprašanja je bilo treba odgovarjati, razlagati in tolmačiti, zakaj je list izšel, zakaj je izšel, ne da bi prej kaj povedali, zakaj je potreben, itd. Prihajali so z dobrimi nasveti, pa tudi z grajo. Pa, ali je kaj čudnega, čudno bi bilo samo to, če bi poštarji Dravske banovine kako reč složno pozdravili, odobraval in podpirali.

Ker na vsa vprašanja ni mogoče dati vsakemu posebej odgovor, a bi le ne bilo prav, da bi bil kdo o potrebi lista napačno informiran, hočem v kratkem podati naloge »Dravske pošte«, zaradi katere je bil list ustanovljen in ki se je bo list dosledno držal.

Leta 1921 je izšlo prvo slovensko glasilo poštarjev v ljubljanski direkciji »Poštni Glasnik«, stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani. S kakšnim veseljem smo vsi čakali na vsako številko, saj je bilo vendar glasilo »Zveze poštних organizacij«, torej glasilo vseh poštarjev naše banovine. Precej časa je Glasnik vestno in vzorno opravljal svojo nalogo, vse dotlej, ko je leta 1929 pričel izhajati drugi poštni list »Poštar«, strokovni list poštних nameščencev, glasilo materantov in glasilo osrednjega društva nižjih poštних uslužbencev. Tedaj se je pričelo z delom medsebojnega osebnega obračunavanja, katero je večina poštних uslužbencev, ki sta jim bila pri srcu sloga in edinstvo, obsojala. Čim je »Poštni Glasnik« prenehal izhajati, smo sicer pogrešali slovenski poštni list, obenem pa smo se veselili, da bo sedaj prenehala medsebojna borba uslužbencev enega in istega resora. V vsej tej dobi, to je od 1929. leta naprej smo težko pogrešali slovensko glasilo, namreč glasilo, ki bi služilo našim lokalnim potrebam, glasilo, ki bi ne izigravalo posameznih vrst uslužbencev med seboj, ampak ki bi služilo celokupnemu

osebju naše banovine, vsem našim strokovnim organizacijam, našim gospodarskim ustanovam, skratka glasilo, ki bi si zadalo nalogo, celokupno osebje direkcije pošte in telegrafa Dravske banovine privedi zopet k skupni mizi, kamor brez dvoma spadamo vsi kot otroci ene družine.

To nalogo si je nadela »Dravska pošta« ter jo bo z Vašo pomočjo, tovariši in tovarišice, tudi izvrševala in dovršila. Glasilo naj bo zrcalo vseh poštних uslužbencev naše banovine. To glasilo mora služiti vsem našim gospodarskim in socialnim ustanovam. Vzgajati mora naše ljudi v zavedne člane svoje organizacije, vzgajati jih mora v duhu medsebojnega spoštovanja. Vsako kritiko, ki bo podana v dostojni obliki, ki ne bo žalila nikogar in bo stvarna in objektivna, bomo odobraval.

Da je bil list res potreben, kaže že dejstvo, da ga je vrnilo komaj 10 % vseh uslužbencev. Hoteli smo ravno to, naj presodi vsak, brez kakršnekoli reklame, ali mu je list po volji ali ne. Vsi, ki ste za složno sožitje nas vseh, boste z listom zadovoljni. Ti isti pa, ki bodo v njem iskali puščice (uradnim objavam v oklepaju pridejanih pojasnil), gotovo ne bodo prišli na svoj račun. Predali lista so odprti vsem brez razlike. Želimo samo, da bi se lista posluževali vsi, da bi to, kar smo si zadeli kot načelno nalogo, združitev naših vrst, podpiranje sloge in spoštovanja, postalo dejstvo. In če bomo to dosegli, ne bomo tega veselili samo mi kot člani konzorcija, ampak bo to splošno in iskreno veselje vseh p. t. t. uslužbencev naše domovine.

Še nekaj: ali je potrebno, da smo si poleg glasil naših strokovnih organizacij, to je poleg glasila »Jugoslovanske pošte«, glasila udruženja p. t. t. uslužbencev Kr. Jugoslavije in poleg »Glasnika«, glasila udruženja p. t. t. zvančnikov in služiteljev omislili še en list? Naloga in cilj »Dravske pošte« sta taka, da to ne more škodovati nobeni organizaciji, ampak ji samo koristiti. Želja in potreba po listu sta vsestranska. Glasila centralnih uprav naših udruženj morajo služiti uslužbencem cele države in v večjem obsegu nimajo prostora za vprašanja naših lokalnih potreb in mi ne moremo zahtevati, da bi se v njih objavljale reči, ki v splošnem zanimajo uslužbence samo ene banovine. Gotovo pa je, da ta glasila tudi sedaj ne bodo ostala brez naših člankov, in da bo »Dravska pošta« obdržala dobre zveze z udruženji, katerih člani so naročniki »Dravske pošte«.

Spremembe uredbe o draginjskih dokladah

Dne 4. t. m. je sprejel gospod minister dr. Drago Marušič zastopnike banovinskih sekcij udruženj državnih uslužbencev. Predsednik Jugoslovanskega učiteljskega udruženja gospod Dimnik je gospodu ministru predstavil zastopnike banovinskih sekcij, ki so mu izročili spomenico glede preklica spremembe uredbe o draginjskih dokladah drž. uslužbencev in upokojencev in odločeb o prejemkih uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev, objavljenih v Službenih

novinah Kr. Jugoslavije z dne 13. aprila 1934 št. 84/XXI/195—198. Spomenico prinašamo v celoti. Po izjavi gospoda ministra upamo, da se bo ta nesocialna porazdelitev odtegljajev popravila.

Spomenica.

Spremembe uredbe o draginjskih dokladah državnih uslužbencev in upokojencev in odločbi o prejemkih uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev, odobrene po ministrskem svetu na osnovi § 64 finančnega za-

kona za leto 1934/35, in objavljene v Služb. 600.—, 650.—, 700.—, 750.—, 775.— Din (v novinah Kraljevine Jugoslavije z dne 13. aprila 1934 št. 84/XXI/195—198, so posegle globoko v življenjske interese velikega dela državnih uslužbencev in vplivajo usodno na njih družine. Te uredbe in odločbe so materialno in moralno prizadele tudi veliko število aktivnih in upokojenih poštних telegrafskih telefonskih uslužbencev. Zato smatra Udruženje p. t. t. uslužbencev Kr. Jugoslavije, Dravska sekcija v Ljubljani, v smislu pravil (§ 4. točka 7) za svojo dolžnost, opozoriti Vas, gospod minister, na težke posledice, ki bi nastale, ako bi se te uredbe in odločbe še nadalje izvajale.

Prejemki državnih uslužbencev in upokojencev so bili tekom zadnjih let že ponovno reducirani in so danes tako nizki, da pri uslužbencih nižjih položajev izdaleč ne dosega eksistenčnega minimuma. Zato je nad 90 % poročenih uradnic naravnost prisiljenih, da s svojo plačo prispevajo k vzdrževanju družine. Številni so primeri, ko je zaradi danes vladajoče brezposelnosti pri poklicih s samostalnim delom (čl. 42 zakona o neposrednih davkih) ženina plača edini dohodek družine. Nagrade uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev zadostujejo komaj za najnujnejše potrebe in ne prenašajo nobenega znižanja več.

Od meseca maja 1934, ko so stopile zgoraj omenjene odločbe v veljavo, so se v polni meri pokazale njih napake in trdote. Udruženje p. t. t. uslužbencev Kr. Jugoslavije, Dravska sekcija v Ljubljani, ugotavlja predvsem:

1. Spremembe uredb o draginjskih dokladah drž. uradnikov in upokojencev ter odločbi o prejemkih uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, devničarjev in honorarnih uslužbencev izvajajo pri zniževanju prejemkov obraten princip progresivnosti od višjih proti nižjim prejemkom in zadevajo zato predvsem ekonomsko šibkejšje uslužbenke nižjih skupin in njih svojce in to ne glede na število družinskih članov.

2. Posegajo le v družino, ki je temeljna celina družbe in naroda.

3. Gmotno ne ogražajo samo prizadetih družin in njih svojcev, marveč na stečaj odpirajo vrata popolni demoralizaciji in propadanju družine, ki ji rušijo materialne in moralne temelje. Uredbe direktno favorizirajo tiste otroke, ki nočejo izvrševati svojih moralnih materialnih dolžnosti do staršev.

4. Ustvarjajo privilegirani položaji izvenzakonskih zvez, v katere bodo sedaj prisiljeni stopati mlajši uradniki, ki bi si sicer ustvarili rodbine.

5. Uredbe so same po sebi pogrešne, ker doseženi prihranki ne morejo odtehtati gornjih kvarnih posledic.

6. Odločno nasprotujejo načelu, da bodita mož in žena v službi enakopravna v vseh pravicah in dolžnostih. Žene so v državi službi dolžnosti obdržale, v pravicah pa so okrnjene. Za enako delo ne prejemajo enakega plačila.

Utemeljitev:

Po uredbi so predvsem osebne draginjske doklade predmet redukcije, zato so prizadele v prvi vrsti uslužbenke nižjih položajnih skupin, ki prejemajo manjše plače, a višje draginjske doklade.

Poročenim državnim uslužbenkam so se draginjske doklade ali sploh črtale ali pa znižale od 75—30 %. Uredbe dosledno izvajajo večjo obremenitev gmotno šibkejših.

Primeri:

Vsota vseh mesečnih prejemkov uradnic od IV.1 do IX. skupine znaša v I. drag. razredu: 4170.—, 3270.—, 2900.—, 2500.—, 2160.—, 1905.—, 1650.— Din. V teh zneskih je vračunjena osebna draginjska doklada, ki dosega v posameznih skupinah: 500.—,

600.—, 650.—, 700.—, 750.—, 775.— Din (v VIII. in IX. skupini). Ako je mož drž. uradnik VI. ali višje skupine, izgubijo te uradnice vse draginjske doklade. Pri tem se znižajo njih prejemki za 12 % v IV.1 skupini, 18 % v IV.2 skupini, 22 % v V. skupini, 28 odstotkov v VI. skupini, 35 % v VII. skupini, 40 % v VIII. skupini in 47 % v IX. skupini. Uradnica v IV.1. skupini izgubi torej le 12 odstotkov in obdrži btto prejemke mesečno Din 3670, uradnica IX. skupine pa izgubi 47 % in znašajo njeni prejemki le še 875 Din. Padli so torej daleč pod eksistenčni minimum. Pred znižanjem sta bili plači obeh uradnic v razmerju 2.5:1, po znižanju pa se je razmerje spremenilo v 4:1 ter ima uradnica IV.1. skupine štirikrat večje prejemke od uradnice v IX. skupini.

V vsaki izmed naštetih možnih kombinacij dosledno izgubijo uradnice nižjih skupin večje vsote in večji procentualni del svojih prejemkov kakor uradnice višjih položajev.

Po letu 1923. upokojene uradnice izgubijo doklado, četudi so njih prejemki manjši od prejemkov upokojenk pred letom 1923.

Kako so prizadeti samski uradniki in uradnice, ki žive z roditelji v skupnem gospodinjstvu, kažejo naslednji primeri:

Osebna draginjska doklada državnega samskega uradnika (uradnice) III.1 skupine pri btto mesečnih prejemkih Din 5670.— se zniža za znesek Din 150.—, samskemu drž. uradniku (uradnici) v X. skupini z mesečnimi btto prejemki Din 1450.— pa za znesek Din 387.50, uradniškemu pripravniku (ici) v I. drag. razredu pri mesečni plači Din 1320.— za znesek Din 264.— do 528.—, dnevničarju (ki) zvaničniku (ici) pri mesečni nagradi Din 900.— pa za znesek Din 180.— do 360.—.

Jasno sliko te odredbe v praksi pa nudijo konkretni primeri:

a) 1. Mati ima pokojnine Din 600.—, hčerka plače Din 1500.—; odtegljaj znaša Din 387.50.

2. Oče ima pokojnine Din 2800.— (ima 7 šoloobveznih otrok), hčerka plače Din 850.—; odtegne se ji Din 300.—.

3. Mati ima pokojnine (kronska upokojenka) Din 360.—, hči ima plače 1196.—; odtegljaj 387.50 Din.

4. Mati ima pokojnine Din 400.—, hči ima plače Din 1350.—; odtegljaj znaša Din 375.—.

5. Mati ima pokojnine Din 200.—, hči nagrade 800.—; odtegne se ji Din 300.—.

6. Oče ima pokojnine Din 1800.—, hčerka plače 900.—; odtegne se ji Din 380.—.

B) Upokojenka ima Din 640.— pokojnine. Ker je njen mož obrtnik (dasiravno je že več ko leto dni brez posla in zaslužka), se ji odtegne vsa drag. doklada. Ima sina in za vse tri skupaj ostane Din 240.—, ker ji odtegnejo Din 400.—.

2. Oče, obrtnik brez dela in dohodkov, ki ima še 4 šoloobvezne otroke. Plača hčerke znaša Din 800.—, odtegnejo ji Din 380.—.

Število brezposelnih, ki jih je zaposlila država s prihranki na temelju teh odredb, ne odtehta še večjega števila tistih, ki so zaradi njih istočasno zašli v bedo in pomanjkanje.

Mnenja smo, da se primanjkljaji drž. budžeta nikakor ne smejo kriti z redukcijo tistih prejemkov, ki še niso dosegli eksistenčnega minimuma, ker je to skrajno nesocialno, a tudi ekonomsko zgrešeno, zakaj z znižanjem skupne moči širokih slojev se kriza samo poostruje.

Našteto jasno kaže, da so odredbe materialno in moralno zadele pred vsem najnižje drž. uslužbenke in upokojence in z njimi uradniške družine. Zato

prosimo:

da se uredbi o spremembi drag. doklad

drž. uslužbencev in upokojencev ter odločbi o prejemkih uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev, ki so objavljene v Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije z dne 13. aprila 1934 št. 84/XXI/195—198,

prekličejo.

Pa še enkrat „ocenjevanje“

O »ocenjevanju« se je prelilo že veliko tinte, pa jo bom še jaz par kapljic. Če bi vedel, da bo kaj koristilo, bi je več, ker pa ne vem in sem zelo varčen, bom pa gledal, da bom hitro končal.

V starešinskem poročilu vidimo tele rubrike: strokovno znanje, vedenje v službi in izven nje, marljivost, vrsta poslov in uspeh. Rubriki marljivost in vedenje nista zanimivi, ker nista problematični. Poznam ljudi, ki so zelo dostojni in zelo marljivi, ki pa ne znajo veliko in ga lomijo, kakor pravimo. Človek ima usmiljenje z njimi, ker jim manjka za oceno glavna vrlina. Spominjam se na spričevalo iz ljudske šole. Zgoraj in spodaj sami izvrštni redi: Nравnost — vzorna, marljivost — velika, petje — izvrstno, telovadba — sijajno, vse imenitno, sredi pa vse za nič. Kdo more reči, da nisem bil dober in priden fant, naprej pa le nisem šel.

Torej ocena vedenja in marljivosti je kaj lahka, saj te vidim, kako se vedeš in da imaš vedno polne roke dela in da nikoli ne počivaš.

He-he, čisto druga je pa z ostalima rubrikama, tam se pa človek praska, preden kaj zapiše, ker te dve rubriki nista za formo, ampak za vsebino. In tu omahuješ. Pa z rubriko vrsta poslov že še gre, vanjo lahko, ne da bi si kaj očital, zapišeš odlično, ker veš, kaj človek, ki ga moraš naslikati, dela in kako dela. Križ je pa s prvo rubriko: strokovno znanje. Tu ne veš, ali bi človeku pretipal jetra in obisti ali pa samo eno ali drugo. Če začneš naštevati, koliko in kaj vse zna, zraste pred teboj in mu daš odlično, če pa začneš iskati, česa vse ne zna, mu pa seveda ne moreš dati. In kaj mislite, koliko odličnih bi bilo v tej rubriki, ko bi si najprej ogledali vsakega na negativnem polu? Mislim, da zelo zelo malo.

Skratka: z ocenjevanjem je velik križ! Morda bi bilo najpravičnejše tole: za splošno odliko naj bi se ne zahtevala odlika v prvi rubriki, temveč odlika v vseh treh ostalih rubrikah, v prvi pa najmanj prav dobro. V prvi rubriki naj bi pa imeli odlično samo fenomeni v stroki. Teh je pa peklensko malo! Takim fenomenom bi za splošno odliko lahko tudi prezrli kakšen slabši red v ostalih treh rubrikah!

O tem bi se dalo še veliko tinte preliti, pa je ne smem, ker mi pohaja.

Ali samo še nekaj! V prejšnji številki »Dravske pošte« pravi Jok, da je nezaslišana krivica, da se »List opazanja« ne daje uslužbencem na vpogled in v podpis itd., kar prečitajte si tisti odstavek.

No, to bi bila lepa reč! Rad bi videl g. Joka, kako bi on pisal list opazanja, če bi vedel, da ga bo uslužbenec, katerega ocenjuje, bral. Že sedaj je ocenjevalec v zadregi za razne lepe izraze, s katerimi bi rad orisal pridnega, vestnega, točnega, marljivega, korektnega, ambicioznega uslužbenca. Ali pa misli g. Jok, da bi bil uslužbenec, ko bi čital list opazanja, s celo zakladnico lepih izrazov zadovoljen? Kaj še! Slišal bi jih, da je pozabil na najlepše lastnosti in vrline, ki jih ponižen človek skriva. Kaj šele bi pa doživel g. Jok, ako bi si dovolil malo kritike! No, rad bi videl tisti ples.

Če bi pa prišel g. Jok do zaključka, naj se odpravi »List opazanja«, bi jaz molčal.

L. Brus:

Konferenca za obračunavanje t. t. gradbenih del

Za odpravo raznih nedostatkov, ki jih pri pregledovanju denarnih obračunov terenskih t. t. sekcij ugotavlja računsko-kontrolni odsek, je na pobudo tega odseka sklicala direkcija na dan 23. januarja t. l. konferenco vseh v poštev prihajajočih faktorjev, ki imajo posla z denarnimi in materialnimi obračuni za t. t. gradbe oz. z nabavami t. t. materiala. Na konferenci, ki naj bi kolikor mogoče uredila vsa pereča vprašanja in nedostatke, ki se pojavljajo v zvezi z obračunavanjem in likvidacijo t. t. gradbenih del, bodisi zaradi nejasnih in pomanjkljivih predpisov, bodisi zaradi nepremostljivih ovir pri izvajanju teh predpisov v praksi, so bili zastopani vsi prizadeti odseki direkcije in pa terenske t. t. sekcije.

Glede na nekam težko atmosfero, ki nas je obdajala pred konferenco, je bilo pričakovati, da anketa ne bo rodila zaželenih uspehov, toda cel potek konference nas je prijetno iznenadil, kajti debata o posameznih vprašanjih se je razvijala vseskozi stvarno, s potrebnim razumevanjem in primerno popustljivostjo z ene in druge strani. Zato mirne duše lahko rečem, da se je s to konferenco doseglo več, kakor smo pričakovali in da bi se z ostroostjo uradnih odredb i pripomb ter mrzkim pisanjem zahtevanih izjav to leta in leta ne doseglo, temveč da bi se medsebojni antagonizem še poglobil.

Na konferenci so se razmotrivala vsa važna vprašanja, ki so na eni strani otežkočala pregled in likvidacijo denarnih in materialnih računov po pristojnih odsekih direkcije, na drugi strani pa ovirala in onemogočala njih pravilno sestavo po terenskih t. t. sekcijah, kakor so prevoz in nabava t. t. materiala na terenu nad in izpod 500 Din, delitev nabavk, katerih proračunska vsota znaša več ko 500 Din, v več računov izpod 500 Din, postopek pri nabavah in oddaji popravila in prevoza materiala s posebnim ozirom na nabavne komisije in pripadajoče komisijske zapisnike, pravočasno nakazovanje predprijemov in predlaganje denarnih računov, nesmiselno predlaganje proračunov za vzdrževanje t. t. prog in nabavo t. t. materiala itd.

Vsa ta in podobna vprašanja so bila predmet živahne diskusije, v kateri so delegati direkcije v okviru zakonitih predpisov in odredb pojasnjevali in zagovarjali svoje stališče, predstavniki terenskih t. t. sekcij pa opozarjali na absurdnost nekaterih predpisov in odredb ter pokazali na vse težkoče in ovire, s katerimi se morajo pri tem boriti. Za smotreno ureditev vseh teh vprašanj in olajšanje preokorne administracije je bilo videti na obeh straneh mnogo dobre volje in hotenja. V marsičem je prišlo do popolnega soglasja, le v nekaterih vprašanjih se nismo mogli zediniti. Zato se je sklenilo, da se taka nerešena vprašanja predlože ministrstvu v odločitev.

O sklepih konference se je vodil zapisnik, na podlagi katerega bo direkcija te sklepe redigirala v obliki uradne odredbe, ki bo veljala za obračunavanje t. t. gradbenih del. S to odredbo bo tudi doseženo, da bodo vse terenske t. t. sekcije enotno postopale.

Želimo, da bi se po sklepih konference tudi kaj kmalu začelo delati, zakaj šele potem bo mogoče pravilno presoditi na konferenci dosežene uspehe. V interesu službe in nemotenega poslovanja bi pa tudi bilo, da bi se take konference sklicale periodično vsaj dvakrat na leto, saj je za diskusije vedno dovolj gradiva na razpolago. Enega

teži to, drugega drugo, in če bomo vedeli, da se bodo konference vršile redno, si bo vsakdo rad sproti zabeleževal vse težkoče in ovire, na katere naleti pri svojem delu. Že pripravljena poročila bi tako potek vsake konference znatno olajšala in pospešila. Z rednimi konferencami bi se poglobilo tudi medsebojno zaupanje, ki ga danes tako zelo pogrešamo, in povzdignil čut prisrčne kolegialnosti in moralnosti, s katerim bi morali biti prežeti vsi p. t. t. uslužbenki. Prepričan sem, da bi bilo to p. t. t. stroki, kateri služimo z vdanostjo in ljubeznijo, in pa ugledu p. t. t. osovja samo v korist.

Iz kluba p. t. t. uslužbenk Dravske sekcije

V zadnji Jugoslovnski pošti sem poročala o delu banovinske sekcije JŽZ, katere član je naš klub. Zdi se mi vredno in važno, da objavimo v »Dravski pošti« govoro predsednice gospe Govekarjeve, ki ga je imela na širši seji Dravske sekcije JŽZ, dne 12. I. t. l. na vse zastopnice v sekciji včlanjenih ženskih društev. Povedala je tole:

»Želim, naj bi povsod upoštevali našo dobro in odkrito voljo in naš resni trud, da bi koristile slovenskemu narodu, vsemu jugoslovanskemu žensstvu in naši mladini. Naj bi v bodoče nikjer več ne naleteli na zlohotne ovire ali na nerazumevanje naših teženj, ki so vedno dobro mišljene, čiste in plemenite ter po možnosti vedno zasnovane z najširšega vidika in so na korist vsega naroda in države.

Težke čase preživlja žensstvo vsega sveta, posebno težke žensstvo Jugoslavije. Na vseh koncih in krajih okrnitve, redukcije, omalovaževanje! Zapirajo nam šole, znižujejo plače daleč pod eksistenčni minimum, zahtevajo, naj se poklicne žene odrečejo najosnovnejšim zakonom narave ali pa naj zapuste svoj poklic. Patetično deklamirajo da spada žena v hišo, dasi dobro vedo, da je ta »hiša« za vse premalo in da slednjič vsaka žena tudi ne more biti »samo za hišo«. Vzroka torej dovolj, da smo nezadovoljne, da smo borbene in da moramo seči po samobrambi. Dobe se seveda ljudje, ki ali v svoji sitosti ali ozkosrčnosti ali celo premišljeni sovražnosti tolmačijo našo borbenost za socialno in politično pravičnost kot protidržavnost. Zato, ker hočemo več, kakor nam nudijo, ker zahtevamo za žene, za svoje otroke in s tem za narod človeka dostojno delo in zaslužek za življenje, ker se zavzemamo za siromake, se dvigamo proti samopasnosti, korupciji in izkoriščanju бедnih, nam hočejo reaktionarci vtisniti žig malkontentnih internacionalistk.

Res je: Nacionalizma pri svojem socialnem delu ne poudarjamo, ker je sam po sebi razumljiv. Ne nosimo nacionalizma kot ščit, da bi skrivale za njim nesposobnost za resno delo. Ljubimo svojo domovino in ponosne smo na, stoletja hrepeneč, zaželeno in iz potokov krvi in grmad žrtev porojeno Jugoslavijo. Toda v svoji državi smo, kjer našega nacionalizma nihče ne krati. Nacionalizem smo brez strahu v dejanjih kazale že takrat, ko smo se vozile ob tajnem spremstvu avstrijskih detektivov v okupirano Bosno in Hercegovino ter bratsko Srbijo in Črno goro pa na Češko k radikalnim slovanskim sestram. Takrat je bilo treba za javno izpričevanje nekaj poguma in dostiokrat tudi žrtvovanja lastne udobnosti. Saj so oni, ki v tistih časih niso bili navdušeni in odkriti nacionalisti, javno občevali v obeh deželnih jezikih. Danes, ko sta slovenščina in srbohrvaščina enakopraven državni jezik, ko se učimo v najnižjih in najvišjih šolah v svojem materinskem jeziku, doka-

zujemo svoj nacionalizem z nesebičnim, najvišjim državnim idealom posvečenim delom.

Da smo nacionalne in državotvorne v svojem najglobljem prepričanju, priča že ime in program naše sekcije, saj smo sestaven del JŽZ s centralo v Beogradu. Njej načelujejo ugledne profesorice, visoke državne uradnice pa tudi dvorne dame. Da smo priznane kot državotvorne, pa dokazujejo tudi besede našega prvega in najvišjega državnega uradnika, bivšega bana, sedanjega ministra dr. Marušića, ki je dejal predsedstvu naše banovinske ženske zveze, ko se mu je poklonilo ob njegovi 50 letnici: »Jaz sem državni uradnik in kar sem storil, sem storil iz čute dolžnosti, saj sem plačan za to. Ve pa delate prostovoljno, iz dobrega srca, zato tem višje cenim Vaše delo in se Vam zahvaljujem.« Delamo pa s pomočjo naših komisij tudi z internacionalno žensko zvezo, po njenih intencijah in vedno oklepajoč se njene glavnega, zlatega človečanskega gesla: »Ne stori nikomur česa takega, česar ne želiš, da drugi tebi store!«

V popolnoma čistih, do dna prozornih vodah plovemo. Taktika pa je danes druga, kakor je bila včasih... nič več ni med nami tiste sladkobnosti, ki je bila plašč neodkritosti. Odkrito si povemo vse v obraz. Tudi med ženstvom se je pojavila kritika, ki je plodna. Ako samo eden ali dva mislita in govorita, drugi pa pokorno prikimavajo, ne more iz tega nastati nič posebnega, trajnega. Zdrava, poštena in dobrohotna kritika je neizmerno koristna, saj se čestokrat le v trenju misli šele izkristalizirajo pravi pojmi in nazori ter dobri sklepi.

Gotovo je, da vse ne moremo več delati v tistih pravicah, v katerih so delale naše prednice. Naše delo ne more biti samo dekorativna pomoč moškim, sprejemanje in pozdravljanje s šopki v narodnih nošah ter nabiranje milodarov. Naše realistično usmerjeno žensstvo se je zavedlo, da ima tudi svoje interese in svoje cilje, naloge ter potrebe. Razloček med nekdanj in sedanjim je bistven. Kdor tega ne razume ali noče razumeti, preko tega pojdemo, sicer z odkritim obžalovanjem, toda brez oklevanja. Vse, ki so za trezno, pozitivno delovanje, vabimo v svoj delokrog.

Prosim, povejte to doma svojim tovarišicam in prijateljskim organizacijam. Čim več glav in rok, tem boljši in naglejši bodo naši uspehi.

V boljše razumevanje pripominjam še, da je naš JŽS že od leta 1920 član internacionalne ženske zveze. Tej največji svetovni ženski organizaciji pripada poleg nas še 43 narodnih ženskih zvez, razume se, da tudi slovanskih z več nego 40.000.000 članic. V upravi mednarodne ženske zveze je tudi navdušena nacionalistka, češkoslovaška senatorka Franta Plaminkova kot podpredsednica in Srbkinja Ana Hristić kot tajnica.

Ko je leta 1926 priredila JŽZ svojo skupščino, se je je udeležila tudi predsednica mednarodne ženske zveze Lady Aberdeen z nekaterimi odbornicami in prav ta MŽZ je pripravljena, da priredi svoj kongres l. 1936 v Beogradu. Udeležile se ga bodo vse žene iz 43 držav vsega sveta, seveda tudi me Slovenke.

MŽZ je politično nevtralna, kakor je tudi nevtralna naša JŽZ in njena sekcija Dravske banovine. Naloga vseh je: združiti žene vsega sveta, da pribore ženam vseh kulturnih narodov in ras tiste človečanske pravice, katere uživajo še vedno v pretežni večini le moški.

Kdor se je udeleževal kongresov naše JŽZ in naše Matice mednarodne ženske zveze, razume to delo. Kdor tega noče ali ne more, naj kar ostane, kjer je, nas pa naj pusti, da gremo naprej.

V tem govoru gospe predsednica jasno orisuje naša stališča, namen in vzroke naše-

ga dela, poudarjajoč tudi, da pojdemo preko vseh kritik in se ne bomo pustile v delu ovirati od nikogar!

Na tej širši seji je poročala tudi zastopnica ženskega pokreta o njegovem delovanju za dosego ukinitve uredbe o draginjskih dokladah. Navajala je kričeče slučaje nesorazmernega odtegovanja draginjskih doklad. Nižji uslužbenci imajo večje draginjske doklade in se jim zaradi tega več odteguje kakor višjim, ki imajo sorazmerno nižje doklade, pa višje plače. ŽP je to že večkrat pretresal, resolucije o tem pa ni smel priobčiti. Tudi neki poslanec ni smel o tem v skupščini govoriti. Sklep uprave je bil, da ŽP sestavi vlogo, ki se pošlje glavni upravi, poslancem in senatorjem. V vlogi zahtevamo ukinitve draginjskih doklad ter zvišanje osnovne plače. Tudi doklade za ženo in otroke naj se zvišajo.

Službena in življenjska vprašanja pogodbenih poštarjev

Uredništvo »Dravske pošte« je v svoji prvi številki razglasilo, da bo rade volje objavljalo razna vprašanja ter dajalo nanja strokovne odgovore. Morda je imelo pri tem na umu samo vprašanja iz raznovrstnih panog poštne, telegrafske in telefonske službe. Nas, tako daleč zaostale pogodbeni poštarje pa težijo tudi druga težka vprašanja, ki so življenjskega pomena in ki nujno vpijejo po odpomoci in rešitvi in zato vdan vprašujemo:

Kje in kako naj prično pogodbeni poštarji, da bi prišli do zaslužene stalnosti in do državne nastavitve? Kako važno je to vprašanje, naj nam za danes pokažeta samo dva primera, ki osvetljujejo nesocialno osnovo »Pravilnika o pogodbenih državnih poštah«.

1. Pogodbeni poštar težko oboli in že pridejo nanj dobrote iz zadnjega odstavka čl. 17. omenjenega pravilnika. Najeti si mora na svoje stroške namestnika, katerega mora ponajvečkrat prepustiti vse svoje prejemke. Tako ostane bolan in brez plače; prihrankov seveda nima. Za hrano in zdravnik nima denarja. Če gre v bolnišnico, se izkaže, da ni državni nastavljenec in mora plačati. Ker vzame njegovo plačo namestnik, je treba za bolnišnico napraviti nov dolg, a kje, kdo pa revežu kaj posodi? Za zdravljenje mu ne preostane drugo, kakor da zopet za silo zdrav sede za pisalno mizo na pošti, zakaj, dokler se ne reši namestnika, ne pride do denarja. Če ima tak poštar še družino, je pa res obupno. Ali torej po pravici ne vprašujem, zakaj nimamo pogodbeni poštarji pravice do brezplačnega zdravljenja v bolnišnicah, oziroma kako bi prišli do te pravice.

2. Pogodbeni poštarji živimo v vednem strahu pred t. 4. čl. 23 pravilnika, na podlagi katerega se pog. poštar lahko odpusti iz službe brez navedbe vzroka in brez preiskave, pa če je še tako pošten, marljiv, priden in vesten. Da bi pog. poštar lahko frčal iz službe samo na željo tega ali onega, bi pa le ne smelo biti.

O prejemkih in dajatvah in obveznostih pog. poštarjev obširneje drugič, za danes samo še to:

Nižji cerkveni uslužbenci, organisti in cerkovniki so dobili svoj pošteno in poceni upravljan pokojninski sklad. Do njega so jim pomagali njihovi predstojniki, skrbna in dobra duhovščina. Ali ne bi bilo prav in lepo, če bi se za pravice pogodbenih poštarjev zavzeli tudi njih višji stanovski tovariši, poštni uradniki, če že ne naša poštna uprava sama?

Širite »Dravsko pošto«!

Prav za vsakega poštne uslužbenca!

Opažamo, da krožijo med nami precej pogosto nabiralne pole za nujno podporo svojcev tega ali onega umrlega poštne uslužbenca. Nujnost se vedno opravičuje s tem, češ da umrli, žal, ni bil nikjer zavarovan in da sedaj seveda ni nikogar, ki bi kril stroške in pomagal bedni družini vsaj za prvi čas najhujše stiske.

Kadar je resnična potreba, gotovo vsakdo seže v žep in prispeva, kolikor pač zmore. Ker pa se tako nabiranje ponavlja in nas ni mnogo, ki bi mogli kaj več dati, so tudi nabrane vsote navadno majhne. Kolikokrat se pa za najbolj potrebne niti ne pobira, ker marsikatera revščina ostane prikrita.

V takih slučajih bi bil gotovo nujno potreben takšen dobrotnik, ki zanesljivo in izdatno priskoči na pomoč, v tistih težkih urah, ko je že sama duševna bol dovolj velika.

Zelo potreben nam bi bil tak dobrotnik, ki bi pomagal vsem brez razlike, ki bi delil vsem enake podpore!

Glejte, in takšnega dobrotnika smo si poštne uslužbenci že preskrbeli. Imamo »Dobroto«, obširno društvo, vredno polnega zaupanja. Mesečni prispevki niso veliki, velika pa je njegova korist. Kako tolažljiva je misel, da si dobro zavarovan, da bo tvojim ostalim, ki najbrž ne živijo v sijajnih razmerah, odvzeta vsaj najnужnejša materialna skrb v tistem trenutku, ki nanj skoroda premalo misliš. In tudi v duhu prave kolegalnosti je, če se vsi brez izjeme zavarujemo, v duhu resnične vzajemnosti: saj danes se nakaže posmrtnina temu ali onemu, jutri pa morda že prav tvojim najdražjim. Da je vzorno organizirano številno članstvo podlaga vsemu, bi se pač že moral vsakdo zavedati, prav tako pa tudi, da ni ravno socialno čuteč človek tisti, ki samo zaradi svoje brezbriznosti obremenjuje druge.

Pride glas, da je ta ali oni preminul in celo zapustil številno, nepreskrbljeno družino. Prvo, po čemer vprašamo, je to, ali je bil zavarovan pri naši »Dobroti«? Če je bil, smo vsi nekam pomirjeni in dobro nam de zavest, da imamo vsak svoj delež pri tej

ustanovi, in ko vemo, da bo posmrtnina nakazana prav iz naših skupnih prispevkov. Kako vse drugače nam je pa ob novici, da kdo ni bil zavarovan. Strah in nevolja nas obideta. »Ali je bilo treba tega«, se vprašujemo? In že vemo, da se bo pobiralo, in večini to ni prav, kar ji vedno ne smemo zameriti. Tisti, ki jim to ni prav, delajo povprečini takele opazke: »Saj imamo vendar »Dobroto« prav zato, da si medsebojno zanesljivo in na tihem pomagamo. Če smo mi člani društva, zakaj pa ta ni bil. Če zmoremo mi po 5.— Din mesečno, zakaj bi pa drugi tega ne zmogli? Oče s tremi ali celo štirimi otroki si pritrga mesečno 20.— do 30.— Din, ta si ji pa 5.— ali 10.— Din ni mogel? Pa če že ni hotel ali mogel biti član skupin A in B, naj bi se zavaroval vsaj v skupini A, saj je menda tudi 5000.— Din že prav čedna podpora. Ne slišimo pa takšnih opazk, ako je koga pobrala dolgotrajna bolezen, ki ponajvečkrat hišo izropa in jo še zadolži. Ako je pokojni bil član »Dobrote« in kroži za njim nabiralna pola, ne godrnja nihče, ampak da, kolikor more, če ne takoj, pa prvega, ker ve, da iz zadrege ni mogla pomagati »Dobrota« sama.

»Dobrota« je že večkrat opozarjala nase in bolj kakor kdaj nam vелеva današnje življenje, da vse iznova nanjo opozarjamo in da vsakega, ki še ni njen član, ponovno prosimo, da to takoj stori.

Poštni uslužbenec = član »Dobrote«.

Taka enačba bi po podanem ne bila samo naša lastna, materialna korist, ampak bila bi tudi dokaz, da hoče poštne uslužbenstvo vsakega že takoj ob vstopu v službo pritegniti v krog skupnih interesov, bodisi fizičnega, bodisi moralnega reda.

Šibka stanovska zavest je kakor na vse kraje razpeljana struga. Sami studenčki in potočki. Mi pa potrebujemo strnjene sil v vsakem pogledu; močnega toka skupnosti vseh energij hočemo, kar je pogoj za vsako resnično uspešno delo.

Naj torej vsakdo vse prav resno premisli in naj gleda, da ga nasprotni tokovi ne zajamejo in ne vržejo na pusti prod onemoglosti in osamelosti.

Ako hočemo očuvati Jugoslavijo, čuvajmo naše morje!

Ob vsaki priliki, na koncu vsakega javnega predavanja, na koncu vsakega zborovanja, vsak čas in vsepovsod slišimo testamentarne besede našega blagopokojnega kralja mučenika, Zedinitelja: Čuvajte Jugoslavijo! Ali pa mislimo pri tem, kadar izgovarjamo te svete besede, Nanj, ki jih je imel ob svojem življenju tesno vključene v svojem srcu, o čemer je pričalo vsako njegovo dejanje in ki so mu privrele iz ust, ko so mu oči že ugašale in ga je že oblival mrtvaški pot? Ali mislimo ob besedah »Čuvajte Jugoslavijo«, da jih je zašepetal zadnji trenutek svojega življenja. On, ki se je odpravil na svojo zadnjo pot čez naše morje, ki ga je tako silno ljubil in ki si ni mogel misliti Jugoslavije brez Jadranskega morja?

Kadar izgovarjamo te besede, naj nam poleti duh od severa na jug in od vzhoda na morje, tam pa naj se ustavi in naj se razgleda, pa bo videl, kaj pomeni za nas morje, kako bi bilo, ko bi ga ne imeli in kaj šele, ko bi ga izgubili.

Kaj bi storila država, ki nima morja, pa bi ji kdo odprl samo ozko pot do njega? Od svoje meje skozi do morske obale bi ob obeh straneh postavila stražarje, ki bi noč in dan bdeli in stražili, da bi ji kdo izhoda zopet ne zaprl. In vsi državljani bi se prostovoljno ponujali za stražarje.

Mi pa imamo svoje morje, dolgo, čudovito obalo, pa da bi jo pustili nezastraženo? In vendar, koliko nas je še, ki ne mislimo na to, prav zato ne, ker že imamo svoje morje.

»Domovina, ti si kakor zdravje«, tako nekako pravi Cankar. »Kdor te ima, ne ve, kaj ima, kdor te je pa izgubil, šele ve, kaj je imel.« Prav je povedal: šele, ko bi izgubili svoje morje, bi vedeli, kaj smo imeli.

Na zadnjem občnem zboru Jadranske straže sem videl in slišal, da se še vse premalo zavedamo vsega tega. Veliko jih je, ki še vedno niso člani Jadranske straže. Vsem tistim naj velja ta klic: **Stopite takoj v vrste jadranskih stražarjev!** Članarina je tako malenkostna, da zaradi nje vendar nihče ne more stati ob strani. Poštna sekcija Jadranske straže v Ljubljani šteje bore 500 članov, dočim jih ima železnica 1600, tako da imajo železničarji že svoj krajevni odbor Jadranske straže.

Posnemajmo jih! Kdor še ni član Jadranske straže, naj to stori še danes! E.

Ugodno boste kupili dobro blago za moške, ženske in otroške obleke v Ljubljani v trgovini

R. Miklauc „Pri Škofu“
Lingarjeva ul. — Pred Škofljo 3

Odmev

Gospod Kert Jožko, p. poštar v Dravogradu nam piše:

»Kako sem bil vesel, ko sem prejel prvo številko lista »Dravska pošta«, ki je glasilo vseh poštinih nameščecev Dravske banovine! Kako se radujem, ker ta list ne bo imel prostora za izzivanje, napade itd.

Mi pogodbeni poštarji smo si tak list že zdavno želeli, to pa zato, ker oba naša strokovna lista precej rada izzivata in drug drugega napadata, kar sigurno ni v našo korist, temveč kvari naš ugled. Zelo mi ugaja stavek, ki ga prinaša »Dravska pošta« pod naslovom »Uvodna beseda«: »Gledali bomo, da bomo vse člane naše stroke usmerjali k plemenitim ciljem, tj. kjer vlada medsebojno upoštevanje in spoštovanje; saj služimo vsi — vsak po svoje — isti skupni domovini.«

Prepričan sem, da bo vsak p. poštar Dravske banovine naročnik tega lista in njegov sodelavec. V njem sedaj tudi mi lahko obravnavamo naše bolne točke, pred vsem pa, da naj naš penzijski fond prevzame država, da se nam naj dovoli brezplačno zdravljenje v bolnicah, polovična vožnja po železnicah ter da si čimprej ustanovimo sekcije za Dravsko banovino. Zato kličem vsem p. poštarjem: zdramite se!

To pismo je dokaz, kako potreben je bil naš list in kako veseli so ga vsi naši ljudje širom Slovenije.

Društvene vesti

VABILO

Udruženje poštinih, telegrafskih in telefonskih zvaničnikov in služiteljev Kraljevine Jugoslavije, sekcija za Dravsko banovino v Ljubljani, vabi vse člane na II. redni občni zbor, ki bo dne 17. februarja 1935 ob 14. uri v Mali dvorani hotela Union.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika,
2. poročilo tajnika,
3. poročilo blagajnika,
4. poročilo nadzorstva,
5. sklepi o razrešitvi starega in volitev novega odbora,
6. razgovor o spremembi pravil,
7. volitev delegatov za kongres,
8. slučajnosti.

Ako občni zbor ob napovedani uri ne bo sklepčen, bo pol ure pozneje prav tam drugi občni zbor, ki bo sklepčen neglede na število udeležencev. Članstvo opozarjamo, da imajo volilno in glasovalno pravico le osebno navzoči člani in oni, ki imajo pravilna pooblastila izstavljena od pododborov ter podpisana od nenavzočih tovarišev. Seveda morajo biti to samo naši člani.

Nadalje opozarjamo vse člane, da je čim večja udeležba v njih korist ter vljudno prosimo, da se obč. zbora po možnosti vsakdo udeleži.

Odbor.

ZAPISNIK

z rednega občnega zbora Udruženja p. t. t. zvaničnikov in služiteljev, pododboru Maribor, ki je bil v nedeljo, dne 20. januarja t. l. ob 14. uri v Gambrinovi dvorani.

Kot odposlanec direkcije se je udeležil zbora gospod upravnik p. t. inspektor Irgulič. Ljubljansko sekcijo so pa zastopali predsednik Sojer, tajnik Kobilica in blagajnik Krese. Članov se ga je udeležilo preko 130. Ob otvoritvi zbora je predsednik Šerbec pozdravil gospoda upravnika Irguliča in delegate, nakar so bili izvoljeni zapisnikar in dva overovatelja. S trikratnim vzklikom slava smo se spomnili mučeniške smrti blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja, s trikratnim živio pa Nj. Vel. kralja Petra II. Nato smo slišali iz ust go-

spoda predsednika, kako in kaj smo delali med letom. Prav lepa je bila udeležba članstva pri komemoraciji za blagopokojnim kraljem, ki se je vršila na glavnem trgu. Za mir in pokoj duše blagopokojnega kralja je pododbor naročil žalno mašo v frančiškanski cerkvi, katere so se udeležili vsi službe prosti. Pri maši sta stregla tovariš Kastelec in Fekonja v uniformah. Tudi pokojnega generala Majstra smo se spomnili. Njegovega pogreba smo se udeležili v izredno lepem številu ter na ta način pokazali, da smo mu hvaležni za vsa njegova dejanja. Iz spomina nismo pustili tudi pokojnih tovarišev Hojnika, Macuha, Ferlineca, Poseba in Goršeta. Zasluge tovarišev Poseba Ivana in Goršeta Antona je predsednik podčrtal. Udeležili smo se tudi manifestacije, na katero smo bili povabljeni od Jadranske straže v počastitev Nj. Vel. kralja Petra II., pa tudi raznih drugih svečanosti nismo izpustili. Povsod so nas videli s poštno godbo in pevci.

Po tem uvodu je povzel besedo gospod upravnik, insp. Irgolič. Prečital je pozdravno brzojavko g. direktorja dr. Janka Tavzesa, ki so jo vsi navzoči sprejeli z veliko aklamacijo. Gospod upravnik je s svojimi besedami dokazal, da so mu koristi nižjih poštinih uslužbenecv zelo pri srcu. Njegove tople besede so segle globoko, kar smo dokazali z dolgotrajnim odobravanjem. V imenu vseh se mu je zahvalil tovariš Šerbec, na čigar predlog se je poslala pozdravna brzojavka g. direktorju. K besedi se je nato oglasil predsednik ljubljanske sekcije, tov. Sojer Anton. Povedal nam je, da je borba za obstanek samostojnega udruženja končana in da se moramo sedaj boriti naprej, ako hočemo kaj doseči. Prečital je resolucijo na g. ministra glede imenovanj, napredovanj, službene obleke itd. Vsega ni prečital, ampak je pustil en izvod resolucije pododboru, ki bo nalašč za to sklical sestanek, na katerem jo bo dobro proučil. Mirno in preudarno nam je orisal g. predsed. vsestransko delovanje Udruženja. Nato nam je pa tov. predsednik Šerbec orisal celokupno društveno delo v pododboru. Pokazal nam je, da smo v vsakem pogledu samo napredovali. Večje nesloge ni bilo opazati, pač pa najlepšo slogu, zlasti med godbo in pevci, za kar gre hvala vsem članom omenjenih dveh društev, predvsem pa predsedniku godbe tovarišu Babiču in predsedniku pevskega zbora tovarišu Maherlu. Kamor smo bili povabljeni, so se rade volje odzvali. Pododbor je v preteklem letu priredil tombolo, ki je pa zaradi slabega vremena slabo izpadla, imeli smo pa tudi vrtno veselico, katere čisti dobiček se je uporabil za božičnico. Imeli smo prav lepo božičnico, na kateri smo obdarovali 72 otrok svojih članov. Ko je g. predsednik še omenil, kolikokrat in v kakšnih zadevah je bilo treba v preteklem letu intervenirati, je podal besedo tajniku. Tajnik nam je povedal, da šteje pododbor v Mariboru 191 članov, da je prejel 119 dopisov, odposlal jih pa 232, da je bilo v preteklem letu 7 sestankov, 10 odborovih sej, ena širša seja, ena žalna seja za blagopokojnim kraljem, da smo priredili tombolo, veselico in božičnico. Iz vsega tega se vidi, da je imel res precej dela in zato je izjavil, da bi rad odložil to mesto. Presenečeni smo bili, ko nam je nato tovariš blagajnik podal svoje poročilo, ki nam je pokazalo, da je v blagajni še precej denarja, čeprav smo večkrat slišali očitke o zapravljanju. Štedilo se je torej na vseh concih in krajih. Na predlog pregledovalcev računov je dobil celokupni odbor razrešnico. Predsednik Šerbec je po vsem tem izročil svoje posle v roke predsednika pripravljalega odbora tov. Filipčiča. Na njegovo vprašanje, ali naj se voli novi odbor tajno ali javno, se je zbor z ve-

čino glasov odločil za javne volitve. Po prečitanju treh predloženih list je bila z večino glasov izglasovana tale: Šerbec Franc, Draksler Martin, Petan Maks, Trunk Franc ml., Markelj Franc, Ocepek Drago, Maherl Josip, Verbanjšak Roman in Zele Josip. Novi odbor je takoj prevzel svoje posle, in ko se je predsednik Šerbec zahvalil zboru za zaupanje in ponovno izvolitev in pozval vse in vsakega, naj bomo složni in zvesti organizaciji, se je občni zbor končal z vzklikom: Čuvajmo Jugoslavijo!

Predsednik: Šerbec Franjo.

Tajnik: Draksler Martin.

VABILO

na redni občni zbor Gospodarske zadruge poštinih nameščecev v Mariboru, ki bo dne 9. marca t. l. ob pol 20. uri v zadrugnih prostorih, Stolna ulica 7/L.

Dnevni red običajen.

Ako bi občni zbor ob omenjenem času ne bil sklepčen, se bo vršil pol ure kasneje v istih prostorih in bo sklepal ob vsakem številu navzočih članov. Računski zaključek je na razpolago članom od 20. t. m. naprej v zadrugni pisarni.

Načelstvo.

IZ ZAPISNIKA

občnega zbora Udruženja p. t. t. zvaničnikov in služiteljev, pododboru v Ljubljani, ki je bil dne 3. februarja t. l. v Mali dvorani hotela »Union« v Ljubljani.

V lepo zasedeni dvorani je otvoril občni zbor predsednik Dermaša Ignac. Uvodoma se je zbor poklonil manom blagopokojnega kralja Aleksandra I. Zedinitelja s trikratnim vzklikom slava Nj. Vel. kralju Petru II. pa je zaoril trikratni živio. Ko smo se zbrani spomnili še svojih dobrih, pokojnih članov, ki so nas zapustili v preteklem letu, se je začel dnevni red. Tovariš predsednik je pozdravil zastopnika g. direktorja, oziroma direkcije, g. dr. Lamuta, viš. pt. svetnika in personalnega šefa. Gospod dr. Lamut je občni zbor nato pozdravil v imenu gospoda direktorja dr. Janka Tavzesa in nagovoril občni zbor z daljšim izvajanjem. Njegove besede so bile sprejete z velikim odobravanjem. Nato je odposlal občni zbor brzojavne pozdrave g. direktorju in centralni upravi v Beograd. Sledila so poročila predsednika, tajnika in blagajnika. Slišali smo, da, žal, nismo mogli prirediti tombole, ker nam ni bila odobrena in zato tudi ne božičnice. Omejiti smo se morali na notranje delo, in če smemo reči, na kulturno-prosvetno. Tako je lepo napredovala naša godba, ki je imela že nekaj lepih nastopov.

Pododbor bo na pustno soboto priredil družabni večer, ki bo po daljšem času gotovo dobro obiskan in od katerega si obetamo moralnega pa tudi gmotnega uspeha.

Sledile so volitve. Ker je bilo predloženih več list, se je na predlog tovariša Engelmana sestavila kompromisna, na podlagi katere je bil izvoljen tale odbor: Rotter Drago, Korošec Josip, Plevel Edvard, Kucler Leopold, Weissseisen Mihael, Pelaič Šime in Koritnik Avgust. V nadzorstvo sta bila izvoljena Engelman Anton in Dermaša Ignac.

Pri slučajnostih je tovariš Engelman povzdignil svoj glas za obsmrtno društvo »Dobrotas«, ki jo še vedno nekateri ignorirajo sebi, svojcem in drugim v škodo. Posebno pozornost je vzbujal govor tovariša Nahtigala, ki je marsikaj glede opravljanja službe kritiziral. Pokazal je na marsikakšne nedostatke.

Pripomnim naj samo še to, da občni zbori še vedno niso tako obiskani, kakor bi morali biti. Čudno, da se še najdejo tovariši, ki se tako malo zanimajo za svojo organizacijo.

Edvard Plevel, t. č. tajnik.

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA.

Velika inventurna prodaja!

Razne zavese, stori, gardine, prti, garniture, preproge, predposteljniki itd. — po izredno nizkih cenah.

Samo dokler traja zaloga!

A. & E. SKABERNE

Ljubljana — Mestni trg

Osebnosti

Popravek: V prejšnji številki »Dravske pošte« sta se med »Osebnosti« vrinili dve neljubi pomoti. G. Glaser Pavel, višji pt. kontrolor VI skupine je napredoval za pt. rač. inspektorja, ne pa za pt. rač. kontrolorja in g. Jurgele Alojz in g. Rus Ivan sta napredovala za višja pt. rač. kontrolorja VI. skupine iz prejšnje VII., ne pa VIII. skupine.

Premeščen je Kobal Stefan, p. t. služitelj II. skupine s pošte Maribor 2 k pošti Ljubljana 2.

Postavljeni so: za dnevničarja-zvaničnika Vehovec Milan pri pošti Novo mesto, za dnevničarja-služitelja Hrovatič Jožef pri pošti Žužemberk in Voga Franc pri pošti Celje.

Poročila se je Košiček Josipina, p. t. manipulantka IX. skupine, z Lakoto Alojzijem, občinskim uradnikom.

Umrli je Eiletz Franc, višji p. t. kontrolor VI. skupine pri pošti Slovenjgradec.

Preimenovani so: za p. t. prometnike VIII. skupine Ferluga Jože in Rogi Josipina, oba pri Mestni t. t. sekciji v Ljubljani in Pristavec Marija pri III. t. t. sekciji v Ljubljani, vsi arhivarji iste skupine;

za pomožnega p. t. manipulantko X. skupine Višnar Pavla, pomožna arhivska uradnica iste skupine pri pošti Jesenice na Gorenjskem.

Postavljeni so: za pomožnega p. t. uradnika IX. skupine Kovačič Leon, uradniški pripravnik po § 45 (2) u. z. pri pošti Ljubljana 1.

za pomožnega p. t. manipulantka X. skupine z 2. periodičnim poviškom Cuderman Leopold, p. t. zvančnik II. skupine pri pošti Ljubljana 1;

za pomožne p. t. manipulantke X. skupine Adamič Alojzija pri pošti Kranj, Godec Stefan pri pošti Pragersko, Jerančič Franc pri pošti Rakek, Tomažin Angela pri pošti Novo mesto, Hudina Franc pri pošti Ptuj in Kokol Iva pri direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani, vsi uradniški pripravniki po § 45 (1) u. z.

Za upravnika II. reda je odrejen Šume Valter, p. t. kontrolor VII. skupine pri pošti Slovenjgradec.

Pogodbni poštarji.

Odpuščena sta: Sever Albin pri pošti Brezovica pri Ljubljani in Stanovnik Franc pri pošti Horjul.

Umrli je Korč Ivan pri pošti Hotederšica. **Izpit** za vodstvo pogodbene pošte so položile: Rogelj Ana z Golnika, Stariha Pavla z Vinice pri Črnomlju, Tomšič Hermina iz Višnje gore, Vode Ana iz Železnikov in Žagar Franciška iz Kozjega.

ZAHVALA.

Udruženju p. t. t. zvančnikov in služiteljev Kraljevine Jugoslavije, sekciji za Dravsko banovino se za naklonjeno podporo ob smrti svojega moža najiskrenejše zahvalujem.

Filipič Helena,

vdova po p. t. zvan. v Celju.

IZ UPRAVNIŠTVA:

Vabilu na naročbo se je odzvalo 90 % poštinih nameščencev Dravske banovine. Naročniki so iz vseh vrst poštarjev; posamezne vrste so zastopane v približno enakih odstotkih. Odziv je tako lep, da se ga nismo nadejali. — Naši uvodni besedi je pritrčila ogromna večina poštarjev in z mirnim srcem lahko trdimo, da je »Dravska pošta« predstavnica vseh poštinih nameščencev Dravske banovine.

Cenjene naročnike prosimo, da čimprej poravnajo naročnino vsaj za prvo četrtletje, če že ne zmorejo več. V začetku imamo veliko izdatkov, ki jih je treba poravnati. Zato prosimo: plačujte naročnino točno.

IZ UREDNIŠTVA

Nekaterih dopisov nisem mogel v tej številki objaviti, deloma zato, ker ni prostora, deloma pa, ker sem jih prekasno prejel. Pa prihodnjič. Hvala in brez zamere!

Nekateri še vedno pišejo na prvo in drugo stran lista. Takih rokopisov tiskarna ne sprejema. Pišite torej samo po eni strani, drugo stran pa pustite prazno! Vrsta od vrste naj bo pa toliko vsaksebi, da bo kaj prostora za korekture. Urednik.

Veletrgovina s papirjem

M. TIČAR

Ljubljana
Šelenburgova ulica 1
in Sv. Petra cesta 26

priporoča
vse pisarniške,
tehnične in
šolske potrebščine.

Letos bomo kupovali blago

za moške in ženske obleke in perilo tam,
kjer dobimo v veliki izbiri dobro, trpežno
blago po zmernih cenah, to je pri

R. Miklauc „Pri Škofu“
Ljubljana

Lingarjeva ulica — Pred Škofijo 3

Damske torbice, pasove, aktovke
domačega izdelka dobite vedno v
najnovejših in najboljših oblikah

le pri

Franc Erjavec

trgovina usnja
Ljubljana, Stari trg 18

Ako želite

biti z dobrim blagom po-
streženi, preskrbite si blago
za ženske in moške, kakor
vse druge potrebščine pri

Janko Češnik-u
modna manufakturna trgovina

Ljubljana

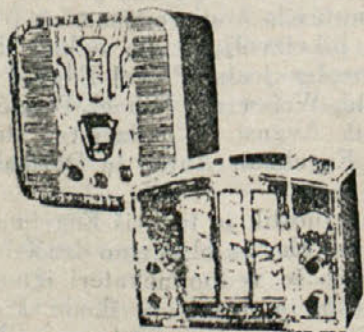
Stritarjeva ulica
Lingarjeva ulica

Poštarji pri nakupu
10% popusta!

Ves svet je pod Vašo
streho s Philips radio
aparatom, katerega Vam do-
bavlja na mesečne obroke

Typo 961 A po Din 115.—
Typo 940 A po Din 165.—
Typo 836 A po Din 265.—

H. Suttner, Ljubljana
Aleksandrova cesta 6

PHILIPS

Super-Inductance

RADIO

Kupujte domače
priznane najboljše

»ZMAJ«
BATERIJE!

Za konzorcij »Dravske pošte« v Ljubljani izdaja Franc Jurman v Ljubljani. Ček. račun 16.756. — Urejuje Tilen Epich v Ljubljani. — Rokopise pošiljajte uredništvu, reklamacije, oglase itd. pa upravi lista »Dravska pošta« v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2. — Tiskarna »Slovenija« v Ljubljani. Predstavnik za tiskarno Albert Kolman, Masarykova cesta 14.